

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-08-27)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-08-27)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 87. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000070.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Trier, Ernst Johannes, *En Brevveksling ved Povl Hansen,*

Ernst Trier til Marie.

København, 27. august 1865.

... Ja jeg blev afbrudt i går [i brevskriveriet]; men nu skal jeg også hilse dig fra moder og sige, at jeg virkelig havde gjort hende en stor glæde ved at tage med hende ... Og du kan tro, det fornøjede også mig uhyre meget således en gang at køre ganske ene med lille moder helt ude på Frederiksberg. Hun var så fornøjet hele tiden; i Frederiksberg have fik jeg hende sat på en bænk ikke langt fra indgangen, hvor vi kunde sidde ganske ene. Jeg fik så lavet hende en skammel af vissent løv og stene, og så sad vi der en timestid. — Den søde moder! Det er så dejligt, når man sådan en gang imellem kan have hende i ro for sig selv, så er det forbavsende at lægge mærke til, hvor ungdommelig hun egentlig er. Hun har det godt i dag.

Nu i dag er det da søndag igen — den dejlige dag, og så har vi endda det dejlige evangelium om toldereren og farisæeren. Hvor mon du er i dag. Mon du og Fanny Gad virkelig tager mod til eder og lister ind til Hospitalskirken [til Helveg] ...

Nu, som sagt, det er i dag søndag; jeg har søgt at gøre det lidt festligt for mig. Her foran på bordet står mit lille glas fyldt med vilde blomster. Dem plukkede jeg i går ude på glaciet. Du skulde bare se, hvor nydelige de er, og vide, hvor glad jeg kan være ved sådan en smule blomster. De forstyrrer mig næsten i at skrive, for jeg må en gang i mellem se op på dem — og så tænker jeg på: om vi nu en gang får vort eget lille hjem, hvor skal vi da se at gøre os gode venner med disse småblomster og byde dem tit og ofte til gæst hos os ...